Ч. 200. Середа 20 (7) вересня 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Розрухи ізза дорожнечі у Відни. — Смерть Столипіна.

Про розрухи ізза дорожнечі у Відни подає бюро кореспонденцийне такі вісти: В неділю перед полуднем відбуло ся перед ратушом і в ратушевій салі у Відни демонстрацийне віче скликане социял-демократичною партиєю, проти дорожнечі средств поживи і проти заказу імпорту мяса; у вічу взяло участь около 40.000 осіб. Наради вели ся спокійно, аж по вічу прийшло до великих ексцесів.

Зібрані перед ратушем маніфестанти, серед криків і свистів вибили майже усі шиби в партері ратуша від улиці Ліхтенфельда; дальше вибито богато ратушевих шиб від сторони площі Шмідта, обкинено будинок камінем і знищено зелізну огорожу. Між иншими і в приватних домах коло ратуша вибито богато шиб. Кінна і піша поліция опорожняла улиці, роблячи ужиток з білого оружя, однак юрба збиралась на ново. Мусіли візвати кінноту, почім демонстранти подали ся взад, але ексцеси серед крику і свисту не уставали. Аж около 1 години по полудни удало ся при помочи кількох шкадрон кінноти і баталіону піхоти відперти масу юрби в дальші улиці міста.

До нової стрічі з поліцією прийшло на площи Шмерлінґа і перед будинком адміністрацийного трибуналу, в котрім також вибито чимало шиб. Аж по надході помочи в виді кінноти і піхоти настав спокій. Є ранені і між поліциєю і між демонстрантами. Опісля заворушили спокій в кількох дільницях відходячі демонстранти. Особливо в Оттакрінґ, Лерхенфельд і на улиці Тальза вибито шиби в многих склепах і знищено виставові улаштовання та побито лукові лямпи. Особливо на Оттакрінґу ексцеси набрали революцийного характеру: юрба здемольовала школу на площі Гофера, вибивала вікна в домах, задержувала трамваї, на котрі вже перше нападала в Рінґштрасе. Два трамваєві вози підпалено так, що треба було взивати пожарної сторожи.

З иншої сторони доносять, що недільна демонстрация у Відни була так велика, якої Відень від 1848 р. ще не бачив. Вину за демонстрацию і її наслідки складають на социялістів, котрі вже від кількох неділь лагодили демонстрацию і заввивали до неї а бесідники, які промовляли на вічу — 30 социялістичних послів додали ще більше охоти до демонстрациї. Дійшло було до того, що одушевлена промовами товпа викрикувала: Най жиє Портуґалія! Най жиє революция! Заповідано загальний страйк, пасивний опір на почтах і зелізницях. На ратуши вивішено транспарент, з'ображаючий парламент і шибеницю з повішеним на ній міністром. Крім того тут і там повівали червоні прапори з революцийними кличами. Згодом на віче появило ся 500 почтовців в одностроях, що машеруючи в чвірках, викликали своєю солідарностию небувале одушевлене.

Все було би може спокійно закінчило ся як би не то, що хтось крикнув з вікна до робітників: Повісте ся! а пізнійше хтось пустив т. зв. стріляючу жабку, котра викликала переполох між робітниками, котрі гадали, що то хтось в них стріляє. Так бодай оправдують социялісти вибух вечірних розрухів. Остаточний вислід тої демонстрациї такий, що один чоловік згинув, 90 єсть ранених а 263 осіб арештовано. До суду карного відставлено 120 осіб, переважно людий молодих.

Намістник долішної Австриї бар. Бінерт в причини розрухів перервав свій урльоп і вернув до Відня та обняв урядоване. Щоби недопустити до нових розрухів, уставлено вчера по полудни відділ піхоти на площи сьв. Івана Непомука. Сильні відділи поліциї не допускають до того, щоби на улицях збирали ся гуртки людий. До 8 год. вечером був вчера спокій. Поліция строго придержувала ся розпорядженя, щоби брами домів були замкнені о 8 год. а реставрациї і шинки о 9 год. вечером. Вечером на улицях міста був великий рух, але поліция не допускала нігде до того, щоби люди ставали і творили гуртки. В кількох місцях

„Хороша дївчина....“

(З мадярского — Фр. Гарта).

Хороша пані Ірма обходила четвертий раз день своїх уродин від часу, як віддала ся і як кождого року Сальонтай Банді устроїв їй серенаду.

Перший раз мав Банді щастє, все вийшло бездоганно. За другим разом падав дощ і хоч цигани приїхали возом, порвало ся в часі гри кілька струн, а цимбали треба було аж перевернути, бо инакше були би повні води.

При третій серенаді велів старший жупан, муж хорошої Ірми, облити циганських музикантів водою і тому мусіли цигани при четвертій серенаді грати під величезним парасолем, який Сальонтай Банді визичив був від Róza néni (тітки Рожи), овочарки.

Тепер отже все було цікаве на пяту серенаду, бо старший жупан найняв був мешкане на послїднім поверсї одинокої чотирповерхової камениці і при замкнених віконницях не чути було на горі ні одного голосу, а крім того перед домом було гране поліцийно заборонене.

Що Банді помимо того устроїть хорошій женщині серенаду, о тім була пересьвідчена ціла Кальода, хоч ніхто не знав добре, чи при тім входила в гру більше безнадійна пристрасть чи може бута.

Всї знали, що Ірма є своячкою Банді'ого, але мало хто знав, що они любили ся десять літ і свого часу мали вже заручити ся.

Немет раз в підхмілю оповідав о тім, він знав цілу історию, бо був земляком Банді'ого, а до того найліпшим єго приятелем.

Банді був в воєнній школї, коли старому Гулякі'ому прийшло на гадку знов получити стару родинну посїлість. В тій цїли мала Ірма віддати ся за свояка, молодого Гулякі'ого.

Женщини слабі і остаточно Ірма піддала ся, тим більше, що не вільно їй було переписувати ся з Бандім і тому не мала ніякої опори.

Старий повів цілу справу так скрито, що навіть найблизші своякі дізнали ся о уложенім подружу лиш день перед тим.

Як Банді довідав ся і в який спосіб міг він в так короткім часї приїхати, ніхто не знає, досить, що коли молода пара вийшла з церкви, стояв він при виході. Молода побіліла як її весїльна сукня, а молодий не дуже урадував ся видом свого суперника.

Всї дожидали якоїсь бучі, але нічо такого не стало ся; пара синїх і чорних очий стрітили ся і двоє молодих, хороших людий знало, що обоє будуть до смерти нещасливими.

І хоч цїлий рік не промовили до себе ні слова, відзивали ся кождого року раз під єї вікнами скрипки, а Банді стояв все десь недалеко в тіни.

День уродин хорошої женщини знов надійшов і всї сусїди обертали ся в ночи невдоволені в своїй постели з одної сторони на другу, бо не відзивав ся ні один тон скрипки, ні один звук цимбалів.

Банді сидів з Зонфельсом в каварни і спокійно попивали семигородске вино, між тим як старий Дюрі, свого часу домовий музика Банді'ового вітця, вигравав то сумні то веселі пісні.

— Ласкавий пане — спитав Дюрі, коли Банді до него наблизив ся — чи хороша пані не буде мати нині серенади? — Він був веселий, бо Банді велів циганів угостити.

Банді вийняв нову сотку з кишені.

— Она твоя, старий злодію, коли нині в ночи заграєш їй пісню о хорошій дївчині. Коли не заграєш, шукай собі иншого місця, бо мені вже ніколи не будеш грати.

— Нехай мене, пане, облуплять, коли їй того не заграю.

— Отже о другій годині перед єї домом, цимбалів не потребуєте брати сим разом.

Перед другою годиною вибрав ся Банді з Зонфельсом домів.

— Ти, Франку — сказав Банді, коли переходили попри дім Ірми — нині буде мати хороша Ірма серенаду.

— Хиба винаймеш до того єрихоньскі труби — сказав Зонфельс спокійно. — Того циганьского зойкоту не чути навіть до другого поверха, а до того кажуть, що Ірма в день своїх уродин мусить спати з завязаними ушами.

коли поліция розганяла збіговиска, товпа повибивала камінєм шиби в ліхтарнях. На улици Талія вибито шиби у всїх ліхтарнях. Около 10 години настав був повний спокій і погопоготівлю войскОву відкликано. Протягом вчерашного вечера арештовано богато людий.

Управа социяльно-демократичної партиї роздала в ночи помежи робітників в робітничих передмістях Відня відозву, в котрій каже ся, що по спокійнім перебігу робітничої демонстрациї, елементи, виломлюючі ся з під карности партийної, почали боротьбу з поліцшею і войском і поплила кров. Управа партиї взиває усїх робітників і членів сторонництва, щоби закинули всякі зібраня на улиці і демонстрациї і в понеділок, як звичайно пішли до працї.

З Києва наспіла нинї така вість: Президент міністрів П. А. Столипін помер вчера около 10 год. вечером.

Дальше доносять: Столипін конав вже від вчерашної ночи. Живчик бив 160 разів на мінуту і кождої хвилї сподївали ся катастрофи. Говорено навіть вже в полудне, що Столипін помер, лиш держано то в тайни длятого, щоби не вибух погром жидів.

Смерть Столипіна настала о 10 год. 12 мін. вечером в присутности жени, брата, обох шваґрів і всїх лїкарів ординуючих. Тїло буде забальзамоване. Безпосередною причиною смерти мало бути ослаблене серця. Др. Афаназиєв розповідає, що Столипін через цїлий день дуже мучив ся. Від 6 год. вечером був вже хвилями непритомний.

З Києва доносять: Серед тутешних жидів настав переполох; велике число з них винесло ся вже з міста. Поліцмайстер повідомив проводирів київської орґанізациі правиці, що з по рученя найвисших властий на случай розрухів видані будуть як найострійші зарядження. Ґубернатор повідомив часописи, що войско вертає з вправ до міста, а крім того прибуде ще один полк гузарів.

Новинки.

Львів, 19 вересня 1911.

— **Іменованя і перенесеня.** Пан Міністер справедливости переніс радника суду краєв. Алекс. Міскі'го в Золочеві і радн. суду кр. і начальника суду пов. дра Ів. Рутковского в Лїску обох до Львова, рад. і началь суду пов. дра Йос. Мерженьского в Любачеві до Перемишля і радників суд. кр Стан. Даньца і Сам. Небенцаля до Станиславова; — іменував радниками суду краєв. судиїв повіт. Стан. Пржибиславского для Стрия і Волод. Йойка для Золочева; — іменував судиями повітовими і начальниками судів: Стан. Еміновича для Яворова, Евст. Зитвардовича-Залеского для Вишнївчика, Том. Миколаєвича в Жовкві для Лопатина і Роб. Терґіла для Порохника; — переніс судию Юрия Якубовича із Стульпікан до Сторожинець; іменував судиями авскультантів Ю Кеслера для Путилова, Івана Вишньовского для Вижницї, Ю. Джемму для Сторожинця, В. Волощука для Серету, М. Шмідта для Стульпікан, Оск. Ев. Офнера для Сторожинців і Адольфа Батосевича для Вижницї; — і іменував судиями пов. і начальниками судів судию Мих. Івашка у Вижници для Вашківців і Каз. Пйонткевича в Путилові для Селетина.

— **Щедрі записи.** Бл. п. о. Клим Панасїньский, гр. кат. парох заведеня для божевільних на Кульпаркові, родом з Холмщини, котрий помер і полишив в своїм завіщаню слїдуючі щедрі записи: Для гр. кат. Служебниць в Трускавци корон 400, для тов. Петра і Павла 500, для церкви в Вефлиємі 1 0, на бурсу рус. тов. педаг. у Львові 500, богослужебний леґат на 400, на будову церкви на городецкім передмістю 500, на будову церкви в Клепарові 500, на бурсу тов. пед. претенсию від М. Піджарка 150. Честь памяти щедрого жертводателя!

— **Огнї.** В Ладичині тернопільского повіта вибух огонь на обійстю господаря Ілька Станимира і в однїй розширив ся на сусїдні будинки. Погоріло 8 господарів а шкоду обчисляють на 40.000 К, обезпечену лиш на 9000 К. — В недїлю по полудни о 4 год. згоріла шопа над ледівнею в заведеню Кісельки, при ул. Купільній ч. 4. Шкода значна.

— **Вписи до I кл.** приватної української школи торговельної у Львові будуть відбувати ся від 25—30 вересня 1911 р. щоденно від години 10—12 перед полуднем і від 5—6 вечером в канцелярії Тов. „Просьвіта“ у Львові, Ринок ч. 10 I поверх. Письменно можна зголошуватись вчаснїйше. Наука в школї дворічна по програмі шкіл торговельних на підставі розпорядження ц. к. Міністерства просьвіти і віроісповідань з дня 17 мая 1910 ч. 17.255. Школа має на цїли дати своїм ученикам теоретичне і практичне образоване потрібне для обнятя посад урядників, функционарів і помічників торговельних в торговельно-промислових або спілкових підприємствах, або спілкових підприємствах, або для веденя особистого інтересу торговельно промислового. План науки обнимає цїлу область науки торговельної а також найважнїйші галузи загально образуючих наук. Крімі сего будуть викладати ся предмети спільництва, чужі мови, стенографія, писане на машині і инші. На науку до школи на перший рік принимають ся хлопці і дівчата (останні в характері надавичайних учениць) в вицї 14 лїт з укінченою з добрим успіхом школою видїловою (7 кляс) з укінченою 3 кл. ґімназияльною або реальною. Ученики в низших кляс можуть бути приняті на перший рік, коли будуть мати приписаний вік та при вступнім іспиті викажуть на стільки відомости та

— Але балькон лежить перед самою зі спальнею.

— Хибаж там твої цигани вилетять? За такий винахід міг ти заробити чимало гроший — воркнув Зонфельс.

Між тим надійшли цигани.

Банді два рази свиснув і з улиці вирнули дві стати, несучи якийсь довгий предмет. То був льокай і візник Бандіого з міскою пожарною драбиною.

— Поліцийант є коло господи „під рибою“, я сказав єму, що там бють ся вояки — говорив вірний слуга, Петро.

Відтак придержав драбину, другий покрутив корбою і нараз драбина простягнула ся аж до балькону четвертого поверха, але хитала ся у вітрі як тростина.

— До чорта! — здивував ся Зонфельс — з тебе, Банді, ґеній!

Цигани стояли не розуміючи, що дїє ся, або бодай так удавали.

— На гору, цигани! — закомандував Банді. — Наперед, Дюрі!

— Куди на гору, ласкавий пане? — спитав Дюрі невинно.

— На балькон, наперед, кажу, або — він витягнув шаблю.

Наляканий Дюрі виліз аж на третий щебель, відтак почав знов торгувати ся:

— Вельможний пане, я маю жінку —

— Хочеш зробити з неї вдовицю?

— Маю малі діти, ексцеленцие, бідні, малі хробачки.

— Хочеш їх осиротити?

— Я ще вашій мамі грав, вельможний пане!

— На гору, або — Банді поліз з шаблею в руцї на драбину і циган як сполошена малпа утік перед грізним оружием аж на балькон.

Коли другі побачили, що справа не така небезпечна, як спершу гадали, полізли всї один за другим на гору; бас витягнув Петро шнуром на балькон.

Дюрі набрав знов цїлої своєї циганьскої бути і почав строїти скрипку, немов би був в каварни; відтак дав знак і роздали ся голосні звуки маршу Ракочія, котрим розпочинав він звичайно свої нічні серенади.

Між тим щезла драбина, так що цигани того не помітили.

Діграли ледве до половини марша, коли отворили ся двері від спальні і появив ся старший жупан. Він був лиш в білю, в однїй руцї держав револьвер, в другій сьвітло.

— Що ви тут робите, драбуги!

— Граємо вельможному панови — відповів Дюрі безлично, не перериваючи гри.

— Перестанеш чи нї — заревів Гулякі — бо стрїляю!

То помогло, скрипки втихли, лиш бас добув з себе ще кілька воркітливих тонів, але вскорі і він замовк.

— Як ти сюди дістав ся, ти опришку? — закричав Гулякі до цигана.

— Ми хотїли сала йти до дому, а нинї мали ми лихий день, коли побачили приставлену до балькону драбину. Ходїм на гору, кажу я до своїх, зробимо вельможному панови Гулякіому приємність, може ще дещо заробимо і так ми вийшли сюда.

— Де драбина?

Цигани всї майже рівночасно оглянули ся, драбини не було.

— Хтось мусів її украсти! — сказав старий Ферко, клярнетист.

— Мовчи, старий дурню! Вас драбів хтось сюди вислав, але я вам дам серенаду, всї підете до криміналу!

Мов на команду попадали всї цигани на колїна.

— Ласки, вельможний пане, ласки ексцеленцие!

На улици задержав ся якийсь спізнений каварняний гість і глядїв до гори.

Гулякі надумував ся. Може ще далось би якось зробити, аби в містї не дізнали ся о тім, або нїхто всї висьмілиб єго.

— Підете за мною — приказав циганам — один за другим, зведу вас на долину, коли менї що пропаде, велю вас замкнути!

Гулякі пійшов наперед. Він згасив сьвітло, відтак ішов клярнетист, дальше басист з басом, а відтак прочі, замикав похід Дюрі.

Коли передпослїдний циган минав двері, торгнув Дюрі свого сина, що грав на другій скрипці і ішов перед ним, за рукав; той зрозумів сейчас і замкнув за послїдним циганом двері.

Дюрі бачив заклопотане старшого жупана і постановив використати нагоду.

Приступив до ліжка, в котрім — як здогадував ся — лежала хороша Ірма, приложив смик до скрипки і по комнаті поплили солодкі, притишені звуки звістної любовної пісні: „Хороша дівчино...“

На широких альфельдских полях, від Мароша до Дунаю, знають всї залюблені ту пісню; чорнявий чікош, сидячи побіч своєї любки, уложив слова пісні, а залюблений вечірний вітер виспівав мельодию до них і розніс єї по цїлім краю.

Дюрі грав; він уявляв собі, що стоїть знов на терасї замку в Саґонта. Гузар в синім доломанї, Бандіого отець, всунув єму в скрипку новійську сотку і він грав хорошій Ленцї єї улюблену пісню так довго і так солодко, аж она залившись сльозами, схопила ся і побігла в сповитий нічною пітьмою парк. Гузар приніс єї на своїх руках назад на терасу. То були хороші часи.

З ніжними звуками скрипки змішав ся тихий плач, що нараз перемінив ся в дике, розпучливе риданє.

Послїдний звук завмер на струнах, щоб зітхненє, а бідна, мала женщина крила своє почервоніле, сльозами обмите лице під шовковим покривалом.

Дюрі, отець і син, на пальцях висунули ся з комнати.

При отвертих дверях на долинї стояв Гулякі; він не бачив, що ті оба лишились були і саме хотїв вертати.

— Що ви забрали, злодії? — спитав грізно.

— Серце вашої жінки — відповів Дюрі і зі скрипкою під пахою висунув ся в темну улицю.

спосібности, що зможуть опанувати без трудности предмети приписані пляном науковим. Вступні іспити відбудуть ся в перших днях жовтня 1911 р. День і місце вступних іспитів кандидатам подасть ся осібно. Вписове виносить 5 К з додатком на наукові средства 2 К, оплата за науку місячно 6 К. Бідні а пильні ученики можуть бути в другім півроці звільнені від шкільної оплати. — Дирекция.

— **Черевний тиф** в охрестности Львова. В послїдних двох тиждях привезено до Львова богато осіб, що заразили са на провінциї черевним тифом. Значне їх число походить з підміских сіл, пр. 4 із Знесіня, 4 з Клепарова, 2 з Винник, 1 з Замарстинова. Міский фізикат звертає увагу на небезпеку пита води на прогульках поза Львовом. Також при споживаню засобів поживи, які походять з тих околиць, треба бути осторожним.

— **Львівский руский театр в Станиславові.** (Саля Тов. ім. Монюшка. Початок 7½ вечером.)

В середу дня 20 вересня „Міра Ефрос", образ з житя жидів зі співами і танцями в 5 діях Я. Ґордіна.

В четвер дня 21 вересня „Травіята" опера в 4 діях О. Вердія. Гостинний виступ Ф. Лопатиньскої.

— **Про посьвячене памятника Т. Шевченка в Лисиничах** подаємо ще отсї близші вісти: В недїлю около 2 год. зібрав ся на личаківскій рогачці гурток львівских Русинів, відтак прибули львівскі і клепарівскі Соколи під проводом свого містоголови посла дра Цегельского. З ними прийшли і члени робітничого товар. „Сила" з музикою і прапором. Панї та старші львівскі гості відїхали на 10 фірах, висланих Лисиничанами, на місце посьвячення, а прочі уставили ся походом. Передом йшла музика „Сили", за нею члени того Товариства з прапором, за ними чета львівских Соколів, а наконець инші гості. За три чверти години був вже похід під селом, котрому на стрічу вийшла місцева селяньска музика. На площі перед читальнею „Просьвіти" побачили гості величавий памятник, котрого передна часть була вкрита синьо-жовтою ослоною. Довкола памятника видніли ся чотири стовпи прикрашені зеленю, з котрих звисали синьо-жовті хоругви. Коло памятника уставили ся львівскі Соколи, до котрих прилучили ся ще й Соколи з Винник і множество народу, переважно селян. Загальну увагу звертали на себе міщаньскі дівчата з Винник в дуже красних народних строях.

По вечірни вийшов з церкви народ в процесиї з церковними хоругвами та з 4-ма сьвящениками в ризах на чолї. Соколи уставились рядом по обох боках, а за ними непроглядні маси учасників сьвята. Коли церковний обряд посьвячення покінчив ся, промовив до зібраних місцевий парох о. Бакович. Вказуючи на будову памятника, на котрім найшли разом приміщене і знамя Христове і народний Ґеній, підніс бесїдник, що і всї наші патриотичні почування увінчають ся гарними успіхами, коли їх нарід плекати ме в імя Христа.

По о. пароху промовив др. Озаркевич іменем „Просьвіти", вказуючи на ідеали Шевченка як на провідну для нас дорогу до волї. Під конець бесїди відслонив бесїдник заслону, а під нею указав ся памятник Шевченка. В тій хвилї залунали звуки музики, граючи народний гимн.

Слїдуючий бесїдник посол др. Цегельский зазначив велику заслугу Лисиничан для народної справи та вказав на широку популярність імени Тараса Шевченка. Промовляв ще п. Кобилюх іменем личаківскої читальнї „Просьвіти" та п. Матвій Яворский, ст. прав, іменем українського студентского Союза. Дальше промавляв адвокат др. Старосольский, а наконець посол о. Фолис, котрий зложив від цілої української суспільности подяку і признане Лисиничанам і всїм тим, що дали почин до виставлення сего памятника. На закінчене сего торжества відбув ся фестин, котрий вповні удав ся.

— **Дрібні вісти..** В новобудуючім ся домі на розї ул. Баторня і Фредра завалив ся вчера мур на просторі двох метрів а при ул. Потоцкого в домах ч. 15 і 24 потріскали мури. Так будують у Львові! — В Чернівцях має бути з днем 1 січня 1912 отворений консулят турецкий. — З войскового арешту касарнї 19 п. краєвої оборони при ул. сьв. Петра втік вчера досьвіта капраль 8 компанії того полку Лука Солтис, підозріний о то, що стріляв острими набоями підчас маневрів. — За рабунок доконаний на особі Петра Михаловского арештовано 22-лїтного Брандеса recte Надля.

Телеґрами.

Відень 19 вересня. Нинї в ночи на Оттакрінґу і сусїдних передмістях був спокій. Вчерашного дня і в ночи арештовано 150 осіб, з того 120 на Оттакрінґу. — З одного дому на XIV. части міста кинено о півночи склянку на поліцийну патрулю. На улици прийшло до розрухів і поліция зранила одного з демонстрантів.

Петербург 19 вересня. З Одеси доносять, що там арештовано вуйка Баґрова, знаного психіятра, по доконаній у него ревізиї. Баґров одержував від тайної поліциї місячну платню 185 рублів і заплату за окремі поручення.

Зальцбурґ 19 вересня. Вчера вечером відбула ся тут демонстрация против дорожнї. Поліция і войско розганяли демонстрантів.

Константинополь 19 вересня. Вчера було 50 случаїв занедужаня на холєру, а з тих 41 закінчило ся смертию.

Київ 19 вересня. Одна з тутешних часописий доносить, що Боґров одержав револьвер від шефа київскої поліциї; факт той єсть записаний в книгах тайної поліциї.

Київ 19 вересня. Нинї вийшов окружник ґен. ґубернатора з заповідию, що якінебудь розрухи будуть здушені в самім зародку. Ношенє оружия заказано.

Арештовано тету Боґрова і обі єї доньки та кілька осіб зі служби.

Шефа київскої поліциї Кулябка усунено зі служби.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чи сел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.

*) до Ряшева, §) від ⅓ до ¹⁵/₉ включно щодень, †) до Мизани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.

†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, **9·37**, **2·20**, 3·05*), 6·29†), 10·48.

*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·26.

§) Від ¹⁸/₆ до ¹⁰/₉ включно лиш в недїлї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).

*) до Рави рускої (лиш в недїлї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.

†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·48, 7·15†) **8·25**, 9·50.

†) з Мизани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.

†) з Красного.

З Черновець: **12·05**, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·52, **6·26**, 9·34

*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§), 11·09.

§) Від ¹⁸/₆ до ¹⁰/₉ включно лиш в недїлї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13 9·52†)

†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)

*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личакові:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§)

*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарнї Е. Ковальского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).